

Πνευματικὴ Οἰκοδομὴ

■ Νὰ λέγωνται μὲ εὐλάβεια

Ἡ Παναγία εὐαρεστεῖται στοὺς «Χαιρετισμούς»*

«...καὶ σ' ἐσένα, χαῖρε!»

Ὁ Ἀσκητὴς παπα-Τύχων ἔλεγε, πὼς ὁ Μοναχὸς πρέπει νὰ κάνῃ, μίαν ὥραν δουλειά, μίαν ὥραν προσευχή.

Καὶ διὰ τοὺς Χαιρετισμοὺς τῆς Παναγίας, τοὺς ὁποίους ἰδιαίτερος ἀγαποῦσε, διηγήθη τὶ εἶχε συμβῆ εἰς ἓνα Ρωσικὸν Μοναστήρι:

«Ἦτο ἓνας Μοναχὸς, ὁ ὁποῖος ἔλεγε κάθε ἡμέρα εἰκοσιτέσσερις φορές τοὺς Χαιρετισμούς, μὲ

τὸν ἐξῆς τρόπον: Ὅταν ἤκουε τὸ ρολοῖ νὰ κτυπᾷ τὴν ὥραν, αὐτὸς ἤρχιζε. Αἱ ὥραι ἦσαν τὸ μέτρον του. Μάλιστα μὲ τόσην εὐλάβειαν τοὺς ἔλεγε κάθε φοράν, ὡς νὰ ἦτο πρώτη φορά. Μίαν ἡμέραν ἤκουσε φωνὴν ἀπὸ τὴν Εἰκόνα νὰ τοῦ λέγῃ: **“Χαῖρε δούλε· καὶ σ' ἐσένα, χαῖρε”**».

Ὁ παπα-Τύχων ἐδιάβαζε καὶ αὐτὸς πολλὰς φορές τὴν ἡμέραν τοὺς Χαιρετισμοὺς μὲ δάκρυα.

□

(*) Αρχιμανδρίτου Ἰωαννικίου Κοτσώνη, Ἀθωνικὸν Γεροντικὸν, ἐκδόσεις Ἱεροῦ Ἰησοῦστῆριου Ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ, Κουφάλια Θεσσαλονίκης, σελ. 337, ἐκδόσις Γ', 1999. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.